

Har klagenemndene gått ut på dato?

Det er med stigende undring jeg har lest innlegget i Tidende nr. 7, 2006 om klagenemndene. Sjelden har vel så mange kompetente tannleger uttalt seg med så stor tydelighet om noe de åpenbart vet så lite om: klagenemndenes arbeid. For ingen av dem som skriver under innlegget har hatt innsyn i klagenemndenes arbeid – det eneste måtte være dersom noen hadde hatt egne klagesaker – og da er det vel ikke så rart om man ikke er fornøyd dersom en kjennelse går pasientens vei. Det er nesten fristende å tro at noen er blitt forledet til å sette navnet sitt under et innlegg med synspunkter som de egentlig ikke har.

Hvor har man det f.eks. fra at «altfor mange tannleger har opplevd at tvister de kommer opp i avgjøres på sviktende eller fraværende juridisk grunnlag»? Og hvor har man det fra at det er «synsing og mer eller mindre velfundert skjønn som er grunnlag for klagenemndenes avgjørelser»? Og på hvilket grunnlag

hevdes det at «klagenemndene fungerer som pasientrettighetsorganisasjon»? Slike påstander viser jo bare at man ikke vet nok.

Det nevnes også at klagenemndene forholder seg til saker med erstatningsansvar og grov uaktsomhet. Hadde forfatterne av innlegget gjort leksen sin ville de visst at klagenemndene avviser saker som går på erstatning og at grov uaktsomhet alltid blir vurdert oversendt til andre organer.

Det hevdes at når tannleger prøver å avvise en klage så nytter det nesten aldri. Igjen viser dette fravær av kjennskap til nemndenes vurderinger og arbeid. For slik er det ikke. Det er imidlertid ikke vanskelig å være enig i at den sentrale ankenemnd bør bort og at klagenemndene bør fremstå mer som et rådgivende organ med like muligheter for begge parter etter en kjennelse.

At forsikringsadvokater har liten sans for vårt «klagenemnderegime» stemmer dårlig med de positive tilbake-

meldinger nemnden har fått, og det er neppe noe godt råd å fremme enhver klage for Vital og vår ansvarsforsikring. Ansvarsforsikringen er ment for andre problemer enn dem nemndene vurderer.

Til sist skriver man: «Det må være klagenemndenes oppgave å vurdere om tannleger har utvist tilstrekkelig akt-somhet og om behandlingen har vært utført etter gjeldende faglig norm og skikk». Til det er det å si at det er akkurat det nemndene vurderer. Så da er vi kanskje ikke så uenige likevel. Og til orientering: Vi hadde i mange år en juridisk kompetent person fra Forbrukerrådet i Oslo og Akershus med i nemnden, og da hun trakk seg, ga hun uttrykk for at nemnden definitivt fulgte de lover og regler som gjelder.

Kjetil Reppen,

Adresse: Storo Tannklinikk, Vitaminveien 9, 0485 Oslo

Kompetente tannleger svarer Kjetil Reppen

Det er med glede vi leser at en av våre mest erfarne klagenemndetannleger er enig med oss i at den sentrale ankenemnd må bort og at klagenemndene bør fremstå som et rådgivende organ.

Vi kan forsikre at alle undertegnende har god nok viten om klagenemndens arbeid. Det kan nevnes at en av de siste kandidatene i spesialutdannelsen i protetik har hatt en gjennomgang av alle klagesaker i OTS i perioden 1999–2003 som prosjektoppgave. Tannlegen har gått gjennom til sammen 273 klagesaker. Vi har lest dette arbeidet. Noen av oss har hatt egne klagesaker. De fleste av oss har som spesialister og fakultetsansatte mange ganger blitt

kontaktet av tannleger eller av klagenemnden for synspunkter og kommentarer i forbindelse med andres klagesaker.

Det finnes eksempler på at saker er avgjort i pasienters favør, der avgjørelsen er tatt på sviktende juridisk grunnlag og der synsing og mer eller mindre velfundert skjønn er grunnlag for nemndens avgjørelse. Saken til tannlege Eide er bare ett eksempel.

Vi vil henvise til NTFs regler for lokalforeningenes klagenemnder, som står i håndboken. I regel nr. 8 kan man lese følgende: «En tannlege som er misfornøyd med nemndens avgjørelse, kan innen 14 dager etter at avgjørelsen er mottatt, anke denne inn for ankenemn-

den. Tannlegen må samtidig erlegge et gebyr stort 1/4 G som tilbakebetales dersom tannlegen gis medhold. I tillegg må det undertegnes en erklæring om at vedkommende er inneforstått med at unnlatelse av å akseptere ankenemndens avgjørelse innen 14 dager innebærer at vedkommende anses som uttrådt av NTF for en periode på 2 år.»

Det er særlig i denne sammenheng vi mener at vår forening fungerer mer som en pasientrettighetsorganisasjon enn en støtte til sine medlemmer. For å få behandlet sin anke må tannlegen først betale et beløp på 1/4 G (ca. kr 15 000). Det må ikke pasienten. Deretter krever NTF at tannlegen må godta ankenemndens avgjørelse, og avskjæ-